

пропонувати додаткові блоки навчальних матеріалів, посилання на інформаційні ресурси тощо. Не можна також не зазначити, що організація дистанційного навчання відкриває можливості для роботи з обдарованими студентами, інтереси і мотивація яких виходять за часові рамки стандартного аудиторного заняття.

Література

1. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. Дата оновлення: 02.04.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19> (дата звернення: 22.04.2020).

Цицюра Ксенія Валеріївна,
аспірантка ДВНЗ «Університет менеджменту освіти»,
викладач англійської мови, іноземний експерт
інституту іноземних мов Цзясянського університету

ІНТЕГРАЦІЯ ГЛОБАЛЬНОЇ ТА ТРАДИЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ У ВИЩІЙ ЕКОНОМІЧНІЙ ОСВІТІ КИТАЙСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

Загальні процеси глобалізації та інформатизації, що спостерігаються у світі за останні десятиліття, ведуть до різкого збільшення міжнаціональних контактів на різних рівнях, а також до збільшення мультикультурних товариств. Світова ситуація ставить перед кожним етносом завдання усвідомлення своєї національної і культурної специфіки. При цьому важливим залишається питання ефективної взаємодії в загальносвітовому форматі на рівні держав, спільнот і окремих особистостей.

Сьогодні КНР є країною, що стрімко розвивається, інтегрується в систему міжнародних відносин. Процеси експансії охоплюють також і сферу культури – дедалі більша кількість людей в усьому світі цікавиться китайською філософською традицією, поезією, обрядами і ритуалами, історією цієї країни. Очевидно, що озвучені процеси передбачають позитивну трансляцію унікальних культурних та соціальних елементів, носієм яких є кожна людина, а також породжують небувалі можливості для інтеграції самобутньої і багатой культури Китаю, культури азіатського регіону і культури західних країн. Але водночас подібні позитивні інтеграційні процеси не завжди можуть бути реалізовані в силу певних соціально-культурних, економічних та інших стереотипів, що обмежують можливості соціальної і культурної взаємодії людей різних країн.

В економічній освіті зазначені найважливіші компоненти науки постають у всій своїй повноті і одночасно у формі, максимально доступній для

сприйняття і розуміння з позицій представника іншої культури. Справжні витвори мистецтва крос-культури привертають до себе увагу, формуючи позитивне ставлення до появи їх у культурі, яка починає сприйматися як самобутня, інша, але близька, зрозуміла, тобто створюється основа для міжкультурної взаємодії.

Формування подібного сприйняття економічної освіти в КНР неможливе без комплексного освоєння необхідної сукупності суспільних знань, які забезпечують адекватність сприйняття відповідних навчальних програм та осмислення економічної діяльності через призму досвіду відомих китайських та іноземних фахівців.

Переважна кількість китайських дослідників сходяться у думці про те, що для відродження власної культури та популяризації китайської освіти за кордоном необхідно повернутися до витоків, впровадити основи конфуціанства в контекст навчання, відродити духовні традиції китайської культури, які досі зберігають потенціал, що може використовуватися в професійному становленні здобувачів вищої економічної освіти. Очевидно, що конфуціанська модель сприяє духовному і моральному розвитку китайських студентів на основі становлення гуманітарних цінностей, вимагаючи від них постійного самовдосконалення. Про це неодноразово йшла мова як на вищому рівні, так і на численних наукових конференціях [2].

Створення педагогічних технологій із освоєння міжкультурної взаємодії є однією з центральних проблем, яка тісно пов'язана із загальною кризою міжкультурних відносин і гуманістичних цінностей в світовому масштабі. Це положення покликане на практиці відобразити нову парадигму гуманізації системи освіти, її спрямування на виховання гуманістичної орієнтації, духовно-ціннісного осягнення світу, толерантності й готовності до міжкультурного діалогу, взаємодії між майбутніми економістами.

Як наслідок, сьогодні китайська економічна освіта наголошує на необхідності реформування всієї системи освіти, завдяки якій має відбутися оновлення мислення народу, його духовних характеристик. Водночас перебудова освіти та підвищення її якості приводить до зростання конкурентоспроможності китайської освіти, тому студенти щодалі частіше прагнуть здобувати освіту не тільки в Європі, але і в Китаї. Абсолютно справедливо китайське керівництво вирішило, що конкурентоспроможність країни буде більш стійкою, якщо розвиток її здійснюватимуть свідомі і освічені громадяни, готові максимально допомагати державі у здійсненні реформ [1].

Китай став найбільшим центром вищої, у тому числі економічної, освіти у світі. І хоча це питання в Україні ще недостатньо висвітлено вітчизняними вченими, розуміння економічної освіти інших держав в цілому та Китаю зокрема дозволяє сформувати адекватне усвідомлення специфіки культур і їх носіїв, що сприяє розвитку ефективної суб'єктної міжкультурної взаємодії.

1. Кузнецова В. В, Машкина О. А. Высшая школа КНР: успехи, проблемы, решения. URL: http://ispu.ru/files/Ekonom_obr_c64-81.pdf (дата звернення: 29.03.2020).
2. Министерство образования КНР. Замечания о всестороннем повышении качества высшего образования. URL: http://www.gov.cn/zwgk/2012-04/20/content_2118168.htm (дата звернення: 29.03.2020).

Чепуренко Янна Сергіївна,
кандидат історичних наук, доцент,
старший науковий співробітник лабораторії
зарубіжних систем професійної освіти і навчання
Інституту професійно-технічної освіти НАПН України

УПРАВЛІННЯ ІНФОРМАЦІЙНИМИ РЕСРСАМИ ПРОЕКТУ

«Найбільш надійний спосіб виділити свою компанію серед конкурентів, відірватися від натопту переслідувачів – це добре організувати роботу з інформацією. Саме те, як ви збираєте, організуєте та використовуєте інформацію, визначить, переможете ви чи програєте»

Білл Гейтс «Бізнес зі швидкістю думки»

Управління певними системами та процесами завжди мало інформаційну природу. Від обігу інформації в управлінських циклах залежить ефективність управління, що доведено рядом досліджень вітчизняних та зарубіжних вчених, а також підтверджено багаторічною управлінською практикою.

Проектний менеджмент доцільно розглядати, як «процес управління командою, ресурсами проекту за допомогою спеціальних методів та прийомів з метою успішного досягнення поставленої мети» [1, с.12]. Відповідно до управлінських особливостей проекту інформація та інформаційні ресурси відіграють значну роль у забезпеченні його ефективності.

Інформаційні ресурси – це систематизована інформація, що є результатом інтелектуальної або практичної діяльності, зафіксована на певному носії (матеріальному або електронному). Інформаційні ресурси виступають однією з основних складових реалізації будь-якого виду людської діяльності: виробничої, управлінської, освітньої і, зокрема, проектної, що визначається як «конструктивна і продуктивна діяльність особистості, спрямована на розв’язання життєво значущої проблеми, досягнення кінцевого результату в процесі цілепокладання, планування і здійснення проекту» [2, с. 259].

Проект має певні види ресурсів: матеріальні, кадрові, фінансові, енергетичні та інші, які за умов індустріального суспільства мали